

[Handelsministeren.]

skal udredes ved Udtræden af en Pensionskasse eller ved et Medlems Død, inden Pensionen er blevet aktuel, skal udbetales kontant, hvis vedkommende Medlem selv eller hans Enke eller Børn ønsker det, medens Beløbet, hvis intet saadant Ønske fra de paagældende fremsættes, skal anvendes til Indbetaling i en anden Pensionskasse, til Tegning af en Pensionsforsikring eller lignende, og endvidere foreslaas det, at den tilsvarende Regel skal gælde med Hensyn til de Formueandele, der i Tilfælde af en Pensionskasses Opløsning tilkommer de paagældende. Dette lyder jo meget bestikkende, men Spørgsmaalet er nu ikke saa ligetil, som det ærede Medlem synes at tro. Det Spørgsmaal, der omhandles i det ærede Medlems Ændringsforslag, har været gennemdrøftet i det af Ministeriet nedsatte Udvalg, paa hvis Arbejde hele Lovtorslaget er bygget, og det omtales i Betænkningen, hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere følgende lille Afsnit:

„De Beløb, som Medlemmet eller den efterlevende Ægtefælle og Børnene maatte have Krav paa, bør efter Udvalgets Opfattelse som Hovedregel ikke udbetales de paagældende til fri Raadighed, i hvilken Henseende det maa erindres, at de af Virksomheden betalte Bidrag er erlagt under den Forudsætning, at der var Tale om Bidrag til Pensionering og ikke om Bidrag, som Medlemmet frit kunde raade over.“

Jeg kan ikke skønne rettere, end at man maa kunne tiltræde Udvalgets Bemærkning, saaledes som jeg her har citeret den. Der er Tale om Bidrag, som er indbetalt til et ganske bestemt Formaal, nemlig Pensionering, og, som ogsaa navnlig det ærede Medlem Hr. Bouet har fremhævet her i Dag, det synes i Virkeligheden at ville stride mod hele Pensionstanken, om Udtrædelsesgodtgørelsen altid af den paagældende skal kunne forlanges udbetalt kontant, og Kravet herom vil i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, efter hvad jeg har hørt, møde Modstand, og derfor maa det falde bort. Det maa jo ogsaa tages i Betragtning, at Bidraget, hvis der er Tale om gifte Medlemmer, som Hovedregel vil være indbetalt ikke alene til Medlemmernes egen Pension, men ogsaa til

Enke- og Børnepension, og hvis det er Tilfældet, vilde det formentlig heller ikke være helt rimeligt, at Medlemmerne altid skulde kunne forlange selv frit at disponere over Midlerne.

Jeg maa altsaa fraraade at stemme for det stillede Ændringsforslag. Jeg henleder i denne Forbindelse Opmærksomheden paa, at der ved §§ 9, 11 og 19 er aabnet Adgang til, at Udtrædelsesgodtgørelsen kan udbetales kontant, hvis der er Tale om forholdsvis mindre Beløb, 25 pCt. af Medlemmets pensionsgivende Lønning for det sidste Aar, og at Forsikringsraadet, hvis særlige Forhold foreligger, kan tillade, at Beløbet anvendes paa anden Maade end til Indbetaling til en Pensionskasse, Tegning af Pensionsforsikring eller lignende. Ved de to her nævnte Bestemmelser synes jeg, der er taget Hensyn til de særlige Forhold, som eventuelt kan komme til at foreligge, og jeg tror, vi maa tage Forslaget, som det nu er, med de faa Ændringer, som enten er stillet eller eventuelt vil blive stillet her i det høje Ting.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at det skyldes en Fortalelse, naar den højtærede Finansminister i en af sine Bemærkninger gav Udtryk for, at eventuelle Ændringer kunde *vedtages* mellem anden og tredje Behandling. En Ændring i et Forslag, saaledes som det kommer til at foreligge efter Afstemningen ved anden Behandling, kan selvfølgelig kun finde Sted ved selve tredje Behandling.

Ordføreren (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at et Forslag kan indeholde saa mange Værdier og paa forskellig Maade være saa stort et Gode, at man maa se bort fra, at der i en eller enkelte af Paragrafferne er Forhold, som man kunde ønske anderledes. Jeg ved jo nok, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke er særlig trykket af det Ansvar, han kan komme ud for i saa Henseende, men for os, som deltager i praktisk Lovgivningsarbejde, maa det nu engang være saadan, at naar der er Værdier at indvinde lovgivningsmæssigt set, naar en Beskyttelseslov, der er haardt tiltrængt, kan blive ført igennem, maa man ogsaa Tid efter anden tage visse Ting, som man maaske